

[Landbrugsministeren.]

ejendomme blev gennemført ved statshusmandslovens § 8, udsendte landbrugsministeriet en bekendtgørelse om denne forkøbsret.

Forkøbsretten var dengang en nydannelse indenfor landbrugslovgivningen, og bekendtgørelsen tog først og fremmest sigte på dels at forklare de nye bestemmelsers rækkevidde, dels at tilrettelægge forretningsgangen ved tremandsudvalgene, husmandsbrugskommissionerne og statens jordlovsudvalg. En ny bekendtgørelse blev udsendt, efter at statshusmandslovens § 8 var blevet ændret i 1951.

Efter de i sidste samling gennemførte ændringer bl. a. i statshusmandslovens § 8 er selv loven i sin nugældende affattelse blevet optrykt og kundgjort ved løvbekendtgørelse nr. 247 af 6. juli 1954.

Derimod har jeg ikke ment, at det på indeværende tidspunkt vil være af synderlig værdi at udsende en ny særlig bekendtgørelse om forkøbsretten til afløsning af bekendtgørelsen af 1951.

De væsentligste nye ændringer i lovens § 8 går ud på, at statens forkøbsret nu i visse tilfælde kan anvendes overfor en hidtidig ejers søskendebørn og dermed ligestillede pårørende, og at jordlovsudvalget kan tinglyse forkøbsret på såkaldte frie arealer, samt endelig at den hidtil gældende betingelse for jordlovsudvalgets tinglysning af forkøbsret på en landejendom med grundbeløb under 56 000 kr., nemlig at indeklemte husmænd i nabolaget inden 1. oktober 1953 havde henvendt sig til tremandsudvalget eller husmandsbrugskommissionen om tillægsjord, nu er faldet bort, således at jordlovsudvalget fremtidig såvel af egen drift som efter en direkte eller gennem husmandsbrugskommissionen eller tremandsudvalget modtagen henvendelse fra indeklemte husmænd kan tinglyse forkøbsret på en landejendom, hvorfra der er behov for fraskillelse af tillægsjord.

Disse ændringers indhold og rækkevidde fremgår efter min opfattelse så klart af lovens bestemmelser, at det næppe vil være nødvendigt at uddybe dem nærmere i en særskilt bekendtgørelse.

De administrative forskrifter, som bekendtgørelsen af 1951 om forkøbsretten indeholder, er i forbindelse med den nugældende lovtekst umiddelbart vejledende —

også på de områder, hvor loven blev ændret ved den seneste tillægslov — og en ny bekendtgørelse om forkøbsretten kan, hvis den udstedes på indeværende tidspunkt, hvor tremandsudvalgene endnu er bevaret, kun påregnes at adskille sig fra den foregående bekendtgørelse af 1951 på enkelte punkter, hvor en redaktionel ajourføring følger af den seneste lovændring.

Jeg finder derfor ikke, at der for tiden er tilstrækkelig anledning til at udstede en ny bekendtgørelse på dette område, men jeg er naturligvis villig til at gøre det, såfremt der viser sig et rimeligt praktisk behov for det.

I hvert fald vil jeg anse en revision af bekendtgørelsen for påkrævet til sin tid, når tremandsudvalgene bliver ophævet i henhold til den bestemmelse, som ved den sidste tillægslov blev indsat herom i statshusmandslovens § 4. Jeg skal dog i denne forbindelse bemærke, at tremandsudvalgenes ophævelse ikke for tiden er under overvejelse, idet disse udvalgs opgaver endnu ikke kan anses for helt afsluttet.

Jeg kan dog oplyse, at jeg har til hensigt at undersøge, om der foreligger behov for at give husmandsbrugskommissionerne og tremandsudvalgene yderligere vejledning, og at jeg i bekræftende fald agter at udsende en cirkulæreskrivelse til disse kommissioner og udvalg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ninn-Hansen* til ministeren for offentlige arbejder.

Hvorned begrunder ministeren for offentlige arbejder, at udførelsen af snedkerarbejdet ved Slagelse banegård er blevet overdraget et kooperativt byggeselskab?

Ninn-Hansen: Når jeg på ny har anmodet den højtærede minister for offentlige arbejder om at besvare spørgsmål vedrørende licitationen ved banegårdsbyggeriet i Slagelse, skyldes det, at den afgørelse, der blev truffet, hverken synes at harmonere med den højtærede ministers begrundelse for udskrivningen af en ny licitation eller med DSBs forpligtelser ifølge den underskrevne licitationserklæring.

Ved den første licitation afviste DSB til-